Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

TÓTH ÁRPÁD

Naji Naaman's Literary Prize,

Merit Prize 2017

POEZII

Libris
EDITORIAL
Brașov 2020

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

Cuprins

Biografie Tóth Árpád 5

Cu pădurea pași în doi 13
Umil 14
Puiul de căprioară 16
Bătrânul vânător 19
Pădurarul 20
La Ocolul Comandău 23
Vraja glasului pădurii virgine 24
Xilofonul pădurii 26
Doborâturi de vânt 28
Gingașa floare 29
Salcia pletoasă 31
Păpăuți 32
La cules de zmeură 34
Atât de frumoase 38
Poiana Gropii 40

CATRENELE NATURII 47
Pot fi eu... sau fete sărace! 47
La izvorul din Săcele 49
Larix decidua/Laricele (Zadă, Crin) 50
Taraxacum oficinale/Păpădia 51
Urzica dioica/Urzica 52
Picea Excelsa, Picea Abies/Molid, Molift, Brad roșu 53
Salix Babilonika/Salcia pletoasă, Salcia plângătoare 54
Thuja Orientalis (Biota Orientalis)/Biota, Arborele Vieții 55
Chamaecyparis Lawsoniana/Chiparosul de California 56
Betula Verrucosa/Betula Pendula, Silver Birch 57
Mesteacănul 57
Orașul de la poalele Tâmpei 58

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

IUBIRI BINEFĂCĂTOARE 59
Mesagerul păcii eterne 59
Priviți înspre mamă 60
De ai casă, de ai masă 61
Sadashiva 63
Dumnezeu ceea ce face 64
Nu întinați a lumii fericire 65
Dați-mi un grăunte de uitare 66
Boncănitul cerbilor 67
Limbajul iubirii 70
Frumusețile vieții trecătoare 71
Două inimi care se iubesc 72
În decembrie prin munți 73
Pe o terasă în prag de seară 77
Iubirea divină este piatra nestemată 79
Mama mea divină, plânge și suspină 80
Fetița mea Beatrix, azi ai împlinit zece ani 81
Am fost o pată pe pământ 83
Ziua stropitului 84
Nirvichara Samadhi 85
Forțele divine 86
Laudă mamei 87
În viață trebuie să te trezești 88
Lotusul din inima mea 89
Iubiți-vă unii pe alții 90
La o margine de sat 91
Doamne, mi-e dor de cuvintele Tale 93
De ce sunteți atât de răi? 94
Sărbători binecuvântate 95
Grația divină, cuvântul femeie 96
Mi-e frică 97
Am fost o frunză căzătoare 99
Freamătă ușor pădurea 101
O vibrație Divină 103
Shri Ganesha 104
De simți suflul răcoros 105

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

POEZII PENTRU COPII 107
Veveriţa 107
Vulpea 108
Vulpes vulpes 109
Lupul 110
Canis lupus 111
Râsul 112
Jderul de copac 113
Cocoşul de munte 114
Găinuşa de alun 115
Mierla 116
Cucul 117
Fazanul 118
Barza 119
Pisica sălbatică 120
Rândunica 121
Turturica 122
Ursul 123
Bradul 124
Mesteacănul 125
Castanul 126
Fragul 127
Zmeura 128
Păstrăvul 129
Ciupercile 130
Şarpele 131
Gărgăriţa 132
Margareta 133
Lăcrămioara 134
Ghiocelul 135
Crăiasa naturii şi copiii ei 136
Îngeraş 140

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

Windfalls (and other two poems) 141
[罗马尼亚]托特·阿尔帕德/**狂风**落果（外二首） 142
意外收获（外二首） 143
风的降**临**（外二首） 144
A Forest's Tale 145
森林童话 146
森林故事 147
森林童话 148
Winter In Chiuruș 149
提乌若斯之冬/——暮光图 150
提乌若斯的冬日/——黄昏肖像 151
提乌若斯之冬/——暮光剪影 152

About the author 153
PROZĂ 155
Concluziile autorului 159
RECENZII 163
Antipodul solar a ceea ce știu 163
IUBIRE, COMPASIUNE, IERTARE 163
INOCENTUL 166
Odă Bucuriei 168
Mircea Doreanu 171

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

Cu pădurea pași în doi

(Este poezia de debut literar, din anul 1995, publicată în ziarul „Flacăra" din Municipiul Brașov).

Pe sunet de vioară
Tu vii… dragostea mea
Și-n viața-mi dulce-amară
Mi te-ai lipit de ea.

În susurul vieții-nspumate
Pașii ni-i ducem împreună,
Așteptând acea sfântă dreptate
Care din ceruri ne îndrumă.

O… cer înstelat,
Mlădios murmur de ape,
Prin veștede frunze doar vântul
M-alintă prin șoapte.

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

Umil

Umil stau o clipă,
Sub bolta umbrită,
Ea mă alină, îmi pare un har.

E ca o iubită,
O floare-ndrăgită,
Uit zilele de chin și-amar.

Nu mă satur de soare,
Nu mă satur de-o floare,
Mă chinuie de ani un monoton coșmar.

Se uită vecinii,
Se strâmbă străinii,
Se scurg zilele primite în dar.

Dar pădurea de fag
O privesc cu drag,
Prin ea mă plimb cuprins de har.

Gust licoarea,
Împrăștiind savoarea,
Vrăjitului potir al verii.

Făgetul cu-n zumzet,
Și-al pașilor umblet,
Se-nșiră în aroma serii.

Cerbii se-adună,
Goarnele sună,
Pe poteci ascunse e ca-n Rai!

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

Privirea senină,
E Iubire divină,
Dar vântul îndoaie crengile și-n mai.

Crengile se-ndoaie,
Inima se-nmoaie,
Simfonia lor vrăjește clar.

Iubită pădure,
Faci omul să-ndure
Sălbatica viață, chinul amar!

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

Puiul de căprioară

Pe o pajiște-nflorită,
Paște zvelta căprioară.
Roată pădurea-ndrăgită
Îi e ca o surioară.

Și-i zburdă iedul printre flori,
Sub al petalelor culori,
Printre ierburi sau bând lapte,
Se înțeleg printre șoapte.

Susură izvoru-n vale,
Apare poteca-n cale,
Frunze șușotesc pe ramuri,
Crenguțe... ca niște flamuri.

Căprioara iedu-și linge,
Dragostea-n flăcări se-ncinge,
Căci iubirea unei mame
Ține loc chiar și de foame.

Străluciri diamantine,
De raze de soare fine,
Printre ramuri se strecoară,
Dogorind în plină vară.

Ciulește urechile fin,
Apare-un zgomot din senin,
Iar sub nas vântu-i aduce,
Un miros ca s-o încurce.

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

Un lup din pădure vine...
O să îl încurce bine!
Iedul ca să și-l ascundă,
Printre ierburi se afundă.

Stă pitit iedul și tace,
Privindu-și mama ce face,
Cum aleargă prin poiană,
În zig-zag... dar de pomană..!

Lupul este mult mai iute,
Nu are cin' s-o ajute,
Cu colții de gât o prinde,
Pe pământ în lung o-ntinde.

Cu ochii blânzi și umeziți,
Având genunchii-ncremeniți,
Din priviri iedul găsește
Unde se adăpostește.

Privirea se-ncețoșează,
Mintea-i este încă trează.
Iedul mic, a ei dulceață,
E salvat... rămâne-n viață!

Iedul își privește mama,
Nu-nțelege nici isprava,
Dar stă pitit și tremurând,
Vede lupul înfulecând.

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

Degeaba mama-și așteaptă...
Nu vine... viața-i nedreaptă!
Singur trece pe înserat,
La locul vechi de adăpat.

Amintirile-l copleșesc...
Crengile când se lovesc
Lung spre pădure privește...
Poate mama și-o zărește!

Dar nu-i vine draga mamă...
Nimeni nu-l bagă în seamă.
Paște în poiană afară,
Dar iarba-i... atât de-amară!

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

Crăiasa naturii și copiii ei

A fost odată ca niciodată o frumoasă zeiță, o crăiasă a naturii. Toți îngerii roiau în jurul ei. Avea vocea blândă și o privire fermecătoare, cum numai o mamă își poate manifesta căldura sufletească față de copilașii ei.

Toate florile din lume, plantele, animalele erau copii ei.

Dar a observat că oamenii distrug florile din natură și suferea nespus de mult.

Oamenii nu-i înțelegeau căldura sufletului ei.

Atunci ea s-a gândit să-i testeze pe oameni. Acei oameni care țineau mâna la o mică distanță deasupra unei flori și simțeau o fină briză răcoroasă puteau comunica cu ea prin rezonanță, prin fire nevăzute și nici prea bine înțelese de mintea omenească.

Dar a observat un lucru. Copii mici, prin puritatea lor sufletească, simțeau mai bine această briză răcoroasă și erau mai apropiați de inima ei. Atunci a rugat toți copii din lume să-și pună mâna deasupra celei mai frumoase flori pe care o vor întâlni, să verifice dacă simt un vânticel fin care le ajunge în palmă.

A observat că acei copii care simțeau ceva erau mult mai buni, ca niște îngerași. Își ascultau mereu părinții. Vorbeau mereu frumos cu toată lumea și-și iubeau mama nespus de mult. Nici în ruptul capului nu doreau să o jignească cu ceva.

Mamele acestor îngerași erau atât de fericite de bunătatea copiilor lor, că din inima lor izvora doar iubire pură pentru toată lumea.

Frumoasa crăiasă a ajutat cu ceata ei de îngeri aceste mame blânde, iubitoare și pe copiii lor cuminți. Le îndeplinea orice dorință, dacă se rugau din inimă la ea.

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

Copiii, văzând că li se îndeplinesc dorințele, tot mai mulți au început să fie cuminți, ordonați, ascultători.

Fețele lor au început să iradieze lumină și aveau ochii blânzi, cu pupilele dilatate de fericire.

La un moment dat, simțeau că îi cuprinde o fericire de nedescris. Se scăldau în propria lor bucurie sufletească și, cu cât deveneau mai buni, vorbeau mai frumos, nu-și necăjeau părinții cu fel de fel de pofte de-ale lor, ca mama sau tatăl lor să le cumpere fel de fel de lucruri, care peste două-trei zile erau aruncate într-un colț din casă, această bucurie interioară îi copleșea oriunde se aflau.

Dorea să privească florile, să fie în natură, pentru că oamenii erau răi. Crăiasa cea bună le spunea că, deși copiii veneau pe lume cu pumnii strânși și oamenii plecau din lume cu palmele intinse, lăsând toată agoniseala vieții lor aici, mulți se certau pentru bani, pentru pământuri, pentru putere.

Copiii au văzut că această crăiasă minunată are dreptate și au început să le explice oamenilor maturi că sunt debusolați și că nu toate căile pavate duc spre bine, fericire și Bunul Dumnezeu.

Bucuria sufletească emisă este de o rezonanță superioară și, cu cât îți iubești aproapele mai tare, cu atât te simți mai fericit.

Copiii s-au dus la mamele care nu înțelegeau aceste lucruri și le-au spus să nu strige la îngerașii lor, să vorbească frumos cu ei, chiar dacă sunt obosiți și nervoși, pentru că în inima lor, acești copilași sunt lumina sufletului lor.

Crăiasa naturii cea frumoasă și bună le spunea copiilor că atunci când un părinte ține un băț în mână să-și bată copilul, uită să se constate că doar un singur deget îl au îndreptat spre copil, celelalte patru degete se îndreaptă spre propria lor persoană.

Copiii ascultători începeau să viseze crăiasa cea bună, cu vorba blândă ca a unei mame iubitoare.

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

Pe unde pășea Crăiasa naturii, în urma pașilor ei apăreau mii de flori frumoase, parfumate, care emanau fericire deplină în jur.

Copiii, când s-au trezit, au înțeles mesajul, că trebuie să fie și mai ascultători, să vorbească frumos cu toată lumea, văzând că oamenii sunt egali, toți au două mâini, două picioare diferența dintre ei fiind chiar lipsa celor șapte ani de-acasă.

Copiii au mai observat faptul că, dacă două inimi se iubesc, nu se strigă unul la altul pentru că sunt apropiate. Se înțeleg și prin șoapte sau chiar dacă nu-și vorbesc.

Dacă două persoane se ceartă, este pentru că inimile lor sunt îndepărtate.

Crăiasa le-a spus că, dacă îngrijesc cu dragoste o floare, ea se dezvoltă mult mai bine, devine mai frumoasă.

Acest lucru este pentru că natura, oamenii au în celulele lor apă.

Dacă îi vorbești frumos apei, celula ei se transformă într-o celulă de o formă foarte frumoasă.

Dacă țipi la ea sau îi pui să asculte o muzică neplăcută, celula apei devine urâtă.

Cum apa circulă prin corpul plantelor, al animalelor și al omului, mesajul binelui, al bucuriei, al fericirii și al iubirii este transmis mai departe.

La școală li se explica copiilor că oamenii provin din maimuțe. Nu înțelegea că după atâția ani de transformare, la unii oameni mai persistă apucăturile acestui animal.

Crăiasa naturii cea bună a învățat copiii să trăiască în liniște și pace unii cu alții, că pe această scenă a vieții, toate sunt trecătoare, dar bunătatea sufletului se imprimă în orice om.

Greutatea răului oricărui om îl apasă în jos.

Copiii au observat că, dacă ei sunt buni, ei sunt ca o oglindă. Dacă cineva le vorbește frumos, acea frumusețe se reflectă asupra celui care le vorbește. Dacă cineva le vrea răul, ei stau liniștiți, pentru că

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

știu că ei, fiind curați ca o oglindă, răul se va duce înapoi la persoana respectivă.

Copiii nu mai știau cum să-i mulțumească Crăiesei naturii pentru toată învățătura primită. Au înțeles că trebuie să iubească și să protejeze orice floare, acestea fiind ca niște părticele din corpul Crăiesei naturii. Și atâtea flori frumose sunt pe acest pământ!

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

Windfalls (and other two poems)

Dreadful sounds, a moaning voice
In the deep of the dark forest
Howling wolfwraiths far beyond in the moonlight
The ruthless storm is crushing down
The mighty trees, in scourge of wrath
Twisted roots rise out of the screaming cliffs

Mad winds scatter hollow streaks on the range,
The wild is shaking its coasts in anger
The woods split down in weaving fallings
Into the roaring forest, in mists of hidden danger
The Nothingness is raising!

(Translated by Dragoș Barbu)

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

[罗马尼亚]托特·阿尔帕德

狂风落果（外二首）

惊人的呜咽
回荡在黑林深处
冷月下的天边，狼妖在嚎哭
无情的风暴折断了巨树，扭曲的树根
从尖叫的悬崖抽出
如愤怒之鞭挥舞

狂风在草场上划开道道深痕
荒野怒摇着它苍翠的海岸线
劈裂的林木，交错倒伏
咆哮的森林里，危机暗藏的迷雾中
升腾着虚无！

译注：标题“windfalls”，一柄多义，一般表示“意外之获”或“风吹落的果子”，此诗用此标题，既显示狂风威力，又暗指此诗是狂风中意外获得的果实，故译作“狂风落果”。
（德戈斯•巴尔布 英译；于元元 汉译）